

БІЛИЦЬКЕ — місто **Донецької області**, підпорядковане Добропільській міськраді. Знаходиться у зх. частині області, за 80 км на Пн. від обл. центру, за 12 км на Пд. Сх. від м. Добропілля та за 4 км від залізнич. ст. Мерцалове, в долині р. Водяна (притока р. Бик, бас. Дніпра). Поверхня — погорбована рівнина, з похилом зі Сх. на Зх. Площа 2,18 км². Насел. 10 093 особи (2001, складає 87,1 % до 1989): українців — 61,7 %, росіян — 2,2 %, проживають також білоруси, латиші, естонці, казахи, узбеки, молдавани та ін. Вперше згадується 1909 як хутір Б., що складався з 15-ти саман. хат. 1932–33 тут відкрито великі поклади кам'яного вугілля. 1941–43 Б. окупов. нім. військами. 1951 був затвердж. проект будівництва шахти з робітн. селищем. Статус смт — від 1956, міста — від 1966. Пром-сть представлена підприємствами вугіл. галузі, серед них — шахта «Білицька» ДХК «Добропільвугілля», держ. центр. збагачувал. ф-ка «Жовтнева». Працюють

також ВАТ — «Добропіл. хлібокомбінат», «Точмаш» (випускає товари нар. споживання — меблі, посуд, с.-г. реманент, побут. техніку). У місті — 3 заг.-осв. шк., ПТУ, лікарня, до якої входять 2 поліклініки — для дорослих та дитяча, будинок-інтернат для ветеранів війни та праці, де постійно проживають понад 300 осіб (збуд. 1989). Палац культури, Будинок дит. і юнац. творчості, 3 б-ки, муз. школа. Працюють творчі колективи: самодіяльний нар. фольклор. ансамбль «Вечорниці», дит. інструмент. ансамбль «Дзвіночок», ансамбль нар. інструментів. Діють Палац спорту, клуб юних туристів, стадіон. Є парк відпочинку, сквер. Функціонують відділ. 3-х банків. У місті — церква св. мучениці Олександри (УПЦ МП) та храм євангел. християн. Тут живе і працює почес. шахтар, кавалер 3-х знаків 3-х ступ. «Шахтарська Слава», Герой Соц. Праці Ф. Чабан. У місті встановлені погруддя Т. Шевченка, меморіал воїнам-визволителям Б. в роки 2-ї світової війни.

В. В. Титаренко

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Білицьке / В. В. Титаренко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2003. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-40101>. – Останнє поновлення : 2023.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).